

w konsekwencji, przyznania dyskryminowanym pracownikom kontraktowym odszkodowania pieniężnego w wysokości różnicy między kwotą wynagrodzenia, jakie dany pracownik kontraktowy powinien był otrzymać, gdyby nie był traktowany w sposób dyskryminujący, a kwotą wynagrodzenia, jaką faktycznie otrzymał.

- 3) Artykuł 45 TFUE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego aby określić staż pracy pracownika kontraktowego w ramach skali wynagrodzeń, uwzględnia się w całości wcześniejsze okresy zatrudnienia ukończone w ramach stosunku pracy łączącego tego pracownika z jednostką samorządu terytorialnego lub gminą państwa członkowskiego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Republiki Turcji lub Konfederacji Szwajcarskiej, z organem Unii Europejskiej lub organizacją międzyrządową, której członkiem jest Republika Austrii, lub z innymi podobnymi podmiotami, podczas gdy wszelki inny okres wcześniejszego zatrudnienia uwzględnia się jedynie do wysokości 10 lat oraz w zakresie, w jakim zatrudnienie to jest istotne.

(¹) Dz.U. C 112 z 10.4.2017.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Austria) — Martin Leitner/Landespolizeidirektion Tirol

(Sprawa C-396/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek — Dyrektywa 2000/78/WE — Wylączenie doświadczenia zawodowego zdobytego przed ukończeniem 18. roku życia — Nowy system wynagradzania i awansów — Utrzymanie odmiennego traktowania — Prawo do skutecznego środka prawnego — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Uzasadnienia)

(2019/C 230/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Leitner

Strona pozwana: Landespolizeidirektion Tirol

Sentencja

- 1) Artykuły 1, 2 i 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy w związku z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, wchodzącemu w życie z mocą wsteczną i przewidującym, w celu zakończenia dyskryminacji ze względu na wiek, przeniesienie urzędników pełniących służbę do nowego systemu wynagradzania i awansów, w ramach którego pierwsze zaszerogowanie tych urzędników jest określane przy uwzględnieniu ich ostatniego wynagrodzenia pobieranego na podstawie wcześniejszego systemu.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 9 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym ogranicza zakres kontroli, jaką mogą przeprowadzić sądy krajowe, wykluczając kwestie związane z podstawą „kwoty przeniesienia” obliczonej zgodnie z regułami dawnego systemu wynagradzania i awansów.

- 3) W sytuacji gdyby nie można było dokonać wykładni przepisów krajowych w sposób zgodny z dyrektywą 2000/78, sąd krajowy powinien w ramach swojej właściwości zapewnić ochronę prawną wynikającą dla podmiotów prawa z tej dyrektywy i zagwarantować jej pełną skuteczność, odstępując w razie potrzeby od zastosowania wszelkiego niezgodnego z nią przepisu prawa krajowego. Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że gdy stwierdzono dyskryminację niezgodną z prawem Unii, i tak długo, jak długo środki przywracające równe traktowanie nie zostały przyjęte, przywrócenie równego traktowania w wypadku takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym wymaga przyznania urzędnikom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji w ramach dawnego systemu wynagradzania i awansów takich samych uprawnień jak te, z których korzystają urzędnicy uprzywilejowani w ramach tego systemu, zarówno w zakresie uwzględnienia okresów służby ukończonych przed osiągnięciem 18. roku życia, jak i w zakresie awansu w ramach skali wynagrodzeń i, w konsekwencji, przyznania dyskryminowanym urzędnikom odszkodowania pieniężnego w wysokości różnicy między kwotą wynagrodzenia, jakie dany urzędnik powinien był otrzymać, gdyby nie był traktowany w sposób dyskryminujący, a kwotą wynagrodzenia, jaką faktycznie otrzymał.

(¹) Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil/Dikigorikos Syllogos Athinon

(Sprawa C-431/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 98/5/WE — Dostęp do zawodu prawnika — Mnich, który uzyskał kwalifikacje zawodowe prawnika w państwie członkowskim innym niż przyjmujące państwo członkowskie — Artykuł 3 ust. 2 — Warunek rejestracji we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego — Zaświadczenie o rejestracji we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia — Odmowa dokonania rejestracji — Przepisy dotyczące wykonywania zawodu i zasady deontologii — Niekompatybilność statusu mnicha z wykonywaniem zawodu prawnika)

(2019/C 230/04)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil

Strona pozwana: Dikigorikos Syllogos Athinon

Sentencja

Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że ze względu na przewidzianą w tych przepisach niekompatybilność statusu mnicha z wykonywaniem zawodu prawnika stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które zabraniają prawnikowi posiadającemu status mnicha, zarejestrowanemu jako prawnik we właściwych organach państwa członkowskiego pochodzenia, zarejestrowania się we właściwych organach przyjmującego państwa członkowskiego w celu wykonywania zawodu na podstawie tytułu zawodowego uzyskanego w kraju pochodzenia.

(¹) Dz.U. C 309 z 18.9.2018.